

[Erhard Jakobsen]

vækst og om nedsættelse af væksten vil vi i hvert fald være med til at afvise, hvor vi kan finde nogen, som vi kan støtte, eller ved initiativer, som vi selv kan tage. I den ånd vil vi yde den regering støtte, som med sit oplæg har tilkendegivet, at man ønsker et arbejdsår og ikke et valg- og reklameår, at man er klar over de vanskeligheder, der ligger, at man er klar over, at man ikke kan løse dem alene, og man ved nu også, at man kan regne med beredvillighed hos mange andre partier, hos et betydeligt flertal, til at tage sig af disse vanskeligheder.

Gert Petersen (SF):

I statsministerens åbningstale bliver det sagt, at den danske regering vil støtte alle realistiske bestræbelser i retning af nedrustning, og jeg vil godt opholde mig indledningsvis en lille smule ved nogle af disse internationale problemer.

Det er jo en smuk erklæring, men jeg synes nok, at når vi ser på realiteterne, ser det noget anderledes ud. Jeg vil ærlig talt sige, at det mest påfaldende bidrag i praksis, som Danmark har ydet til, skal vi sige struktureringen af militær verden over, har på det sidste været indkøbet af F-16 flyene, hvorved vi er kommet med i et internationalt, vestligt militærindustrielt kompleks, for nu at bruge afdøde præsident Eisenhowers udtryk, og hvormed vi også har påtaget os ganske betydelige betalingsforpligtelser i de kommende år, betalingsforpligtelser, som efter alt at dømme bliver større og større for hvert år, der går, større end man havde forudset, og som vil belaste valutaen i en situation, hvor vi taler så meget om valutaunderskud, og hvor man foretager det ene indgreb efter det andet for at angribe valutaunderskuddet.

Jeg er godt klar over, at problemet ikke er så stort, for jeg er lige blevet belært af den forrige taler heroppe om, at vi kan løse vore problemer ved at barbære hinanden, en løsning, som jeg, og jeg tror også statsministeren, af naturlige grunde vil afvise, men lad det nu være. Jeg må sige, at jeg har sjældent hørt noget lignende, men parlamentets skikke afholder mig fra at karakterisere det sådan, som jeg egentlig kunne have lyst til.

Her er tale om, når det drejer sig om F-16 flyene, at Danmark har påtaget sig en række betalingsforpligtelser i de kommende år til

oprustning og ikke til noget som helst andet formål. Det er både et angreb på vores valutabalance og et højst mærkværdigt bidrag til den nedrustning, som der tales så pæne ord om i statsministerens åbningstale.

Der er et andet problem, som jeg også kunne have lyst til at opholde mig ved. Det er spørgsmålet om neutronbomben. Nu siger man nok, at den kommer ikke os ved, den skal vi ikke tage stilling til, det er noget, de roder med derovre i Amerikas Forenede Stater, men det er jo ikke rigtigt. Det er blevet oplyst – jeg tror, det er i dag – i dagspressen, at den amerikanske forsvarsminister inden lang tid kommer til Vesteuropa for med de vestlige allierede, altså de vesteuropæiske allierede, at drøfte neutronbomben, hvorvidt den skal masseproduceres, om den eventuelt skal placeres i Vesteuropa osv. Vi kan lige så godt se i øjnene, at vi meget snart kommer til at tage konkret stilling – og med »vi« mener jeg den danske regering og forhåbentlig da også det danske folketing, i hvert fald gennem det udenrigspolitiske nævn – til spørgsmålet om neutronbomben og dens placering i det vesteuropæiske NATO-område.

Neutronbomben er jo blevet udnævnt af nogle til at være en mere human bombe end de eksisterende atombomber, mens andre siger, at man ikke skal skelne mellem rædslerne, det ene kan vel være lige så slemt som det andet. Jeg må sige, at jeg er helt enig med forretningsføreren i det vesttyske socialdemokrati, Egon Bahr, når han udtaler, at hvis man virkelig er kommet derhen, at det anses for en stor fortjeneste ved et våben, at det kun ødelægger levende liv, levende væv, men skåner bygninger og materiel, så må menneskeheden være på vej til at blive forrykt, så er der tale om en tankens pervertering. Jeg mener, at det er en ganske rigtig betragtning af Egon Bahr, og jeg synes nok, at det er en betragtning, som Danmark ikke vil kunne afvise. Jeg vil stærkt håbe, at når det kommer til stykket, vil Danmark med de muligheder, vi har, advare mod en placering af dette nye djævelske våben her i Vesteuropa.

Jeg skal ikke gå ind i de mange problemer omkring placeringen af neutronbomben, men jeg vil blot sige, at sagen har for mig også et andet aspekt. Hvordan forventer man egentlig i ungdommen, og for den sags skyld også i alderdommen, respekt for menneskeliv i det